

■ Simfonies contrastades.

Aquest país seria més pobre del que ja és si ens conforméssim només amb un grup d'interpretació amb criteris històrics, sobretot tenint en compte la quantitat de músics catalans que trobem en formacions d'arreu d'Europa. L'Acadèmia 1750 ha nascut amb un aval important com és el de Torroella de Montgrí; ara bé, seria una llàstima que es convertís de forma exclusiva en una orquestra de festival. La flexibilitat, a partir d'un nucli dur de músics, és un tret comú

en aquesta mena de conjunts, la qual cosa no es contradiu amb el fet que una activitat més regular i, per tant, més rodatge, evitarien els problemes d'afinació i de conjunció evidenciats en la sessió de L'Auditori. Sota l'enèrgic lideratge de la seva *concertino*, Farran James, l'Acadèmia 1750 va fer justícia al caràcter contrastat de les simfonies números 2 (més ombrívola) i 16 (més joganera) de Carles Baguer, però ni la seguretat de Josep Borràs (tot just nomenat director de l'ESMUC) i Carles

Cristòbal ens va convèncer que el *Concert per a dos fagots* del compositor català és altra cosa que una curiositat. La música de Baguer va tenir l'òptima companyia de Haydn, ja fos un de mentida, el Josep Aiden d'una *Simfonia en Do major* conservada a Manresa, o el de veritat,

amb la magistral *Simfonia La Passione*.

■ Magnífica impressió.

Haydn va obrir el programa de Giovanni Antonini (a la foto) amb l'OBC. El procés d'incorporació dels directors diguem-ne historicistes a les orquestres diguem-ne normals ha estat lent, potser perquè molts no tenen una formació directorial convencional (i alguns, no ho oblidem, van perduts lluny dels seus músics habituals), però segur. El fundador d'Il Giardino Armonico va deixar una

magnífica impressió a L'Auditori (l'orquestra també semblava satisfeta), tot i que, posats a comparar, el treball realitzat per Antonini, ben probablement per qüestions de temps, no va tenir la radicalitat en el tractament del so (per començar, no va situar antifonalment els violins) i l'articulació que va aconseguir Christopher Hogwood en els seus anys al Festival Mozart, ni tampoc va ser tan generós amb les repeticions. La primera part, dedicada a Haydn, va ser ben plaent, més per una llumi-

nosa *Simfonia núm. 99* que per un *Concert per a piano en Re major* en què Dejan Lazic va exhibir un estil àgil i lleuger, banyat d'un clar exhibicionisme multiplicat en la propina també haydniana. La dramàtica obertura *Olimpia* de Joseph Martin Kraus va ser un bon pròleg a l'extraordinària introducció lenta de la *Simfonia núm. 38* de Mozart. Cada cop que l'escoltem ens convencem que la Praga és la millor simfonia del salzburguès, i Antonini no ens ho va desmentir.

Música

Xavier Cester

La nit dels clàssics

El nom és llarg i just. Llarg perquè Centre Robert Gerhard per a la Promoció i Difusió del Patrimoni Musical Català té un bon grapat de paraules (encara més que OBC), tot i que es pot sintetitzar fàcilment en els tres primers mots. I just perquè Gerhard no és només un dels més grans compositors catalans del segle XX, sinó perquè l'autor de *The Duenna* també va ser als anys 30, des de la Biblioteca de Catalunya, un ferm recuperador de les obres d'un passat menys eixorc del que se sol pensar. El Centre va fer la seva presentació en societat en un concert de l'Acadèmia 1750 a la Sala Oriol Martorell de L'Auditori, l'equipament que aixopluga la nounada entitat.

De feina no en faltarà, perquè tot i iniciatives esparses, no s'ha pogut articular encara de forma consistent i continuada l'eix d'activitats imprescindibles per garantir la preservació i el coneixement de la música feta en aquest país al llarg dels segles: investigació musicològica als arxius existents i catalogació dels seus fons; edició de les partitures per posar-les a l'abast d'estudiosos i intèrprets; interpretació d'aquestes obres; preservació de les obres mitjançant enregistraments sonors (no necessàriament comercials).

Ben mirat, tal com s'ha presentat el projecte, el centre no és tant una entitat física com un aglutinador i coordinador de les activitats que en les línies esmentades realitzen institucions diverses. Dit d'una altra manera, el centre és ara per ara una sola persona, el musicòleg Oriol Pérez, omnipresent en multitud de fronts: responsable artístic de

Després d'actuar aquest estiu a Torroella de Montgrí, l'Acadèmia 1750 s'ha presentat a L'Auditori ■ JORDI PUIG

l'Acadèmia 1750, orquestra resident del Festival de Torroella de Montgrí –del qual és subdirector–, i coordinador de la Xarxa de Músiques de Joventuts Musicals. Ningú podrà acusar-lo d'ociós; ara bé, donada la justa ambició dels objectius i encara que es disposi dels recursos de L'Auditori, no hauria estat de més que el Centre Robert Gerhard disposés d'una estructura més àmplia.

L'edició de cedés amb obres de Domènec Terradellas i Joan Baptista Pla, la publicació de partitures d'aquest darrer i el renaixement de la necessària col·lecció

Per començar a caminar, el Centre Robert Gerhard va triar un programa al voltant de la música de Carles Baguer

biogràfica Compositors Catalans que fa anys va liquidar el departament de Cultura (cert, enmig de la indiferència general) són algunes de les primeres activitats del centre.

Es pot suposar que l'Acadèmia 1750 jugarà un paper important en els plans de l'organisme, i per començar a caminar, res millor que un programa clàssic al voltant de la música de Carles Baguer, de qui aquest 2008 es commemora el bicentenari de la mort. Coincidències de la vida, a l'altra banda de l'atri l'OBC abordava el mateix vespre

el repertori del classicisme de la mà de Giovanni Antonini. Les corredisses entre les dues sales van ser inevitables.

Emparedat entre els fulgors del Barroc i les pulsions del Romanticisme, el repertori clàssic té el perill de quedar més arraconat: música elegant, fluida, bressoladora, sense grans conflictes, fins i tot més previsible. Per sort, les figures gegantines de Haydn i Mozart ajuden a redreçar el quadre (o deu ser a distorsionar-lo?). Sigui com sigui, d'aquesta nit dels clàssics se'n poden extreure diverses conclusions. ■